

Η ΙΣΤΟΡΙΑ... αλλιώς γράφει ο Γ. Λιάσκος

Άρπαλος

Άλα της ο Άρπαλος! Μεγάλος μάγκας! Δυο φορές βούτηξε τους θησαυρούς του Μεγαλέξανδρου και καθάρισε και τις δυό! Ο μεγάλος στρατηλάτης έδειξε στο πρόσωπό του πολύ μεγάλη ανοχή! Ένα από τα αινίγματα της ιστορίας!

Αδελφικοί φίλοι υπήρξαν οι δυο άντρες! Μάλιστα ο αρχηγός, στην εκστρατεία τον έβαλε στα μετόπισθεν, κάνοντάς τον Ταμία και Θησαυροφύλακα! Κι αυτό για να τον προστατέψει επειδή ήτανε κουτσός!

Έμπλεξε όμως αυτός με το πολύ χρήμα που έρεε άφθονο και την είδε αλλιώς! Ήταν και αδιόρθωτος γυναικάς, κι αυτά τα δυο, έρωτας και χρήμα, έφτιαξαν ένα μείγμα εκρηκτικό!

Λίγο πριν απ' την μάχη στην Ισσό, λοιπόν, στα 333 π.Χ. σηκώνει το χρηματοκιβώτιο ο μάγκας και την κοπανάει για τα Μέγαρα! Αυτά, μωρέ, που τραγουδάει ο Λιδάκης: *"τα Μέγαρα όταν έρχομαι, τα λέω Ελευσίνα"*!

Όταν οι καλοθελητάδες το σφυράνε του Αλέξανδρου αυτός αντιδρά περίεργα: *"δε ντρέπεστε, ρε"*, τους λέει, *"να συκοφαντείτε ανάπηρο άνθρωπο, φτου σας καθάρματα"*! Και τους φυλακίζει! Βρίσκει την ευκαιρία κι ο Άρπαλος, επιστρέφει, λέει κι ένα σόρυ, και ο βασιλιάς όχι μόνο τον συγχωρεί, αλλά τον κρατάει και στη θέση του! Μυστήρια πράγματα, ρε παιδάκι μου!

Και βρέθηκε, φίλε μου, ο Άρπαλος, να κολυμπάει, ξανά, στο χρυσάφι! Εκεί να δεις, *"τις γυναίκες τα ποτά και τα ξενύχτια"* που λέει κι ο Κυριαζής! Όσο οι Μακεδόνες πολεμούσαν στην Ινδία, αυτός κραιπάλες και εταίρες! Με τα ξένα λεφτά, έτσι; Μην ξεχνιόμαστε!

Κι όταν μαθαίνει ότι ο Αλέξανδρος επιστρέφει αγριεμένος, την ξανακάνει! Αυτή τη φορά υπεξαιρεί 5.000 τάλαντα! Ασύλληπτο ποσό τότε! Να σκεφτείς, έφτιαξε δικό του στρατό κάπου 6.000 άντρες και μαζί με το χαρέμι του και το στόλο του κατηφορίζει προς Αθήνα μεριά!

Εκείνη την εποχή ο Αρπάλαρος είναι τρελός και παλαβός με την Πυθιονίκη, μια πανέμορφη εταίρα! Και δος του μπουζούκια και γαρδένιες! Ψέμματα, άρπα είχανε τότες! Την είχε στα πούπουλα, όμως! Ό,τι τράβαγε η ψυχή της!

Κι αυτή πάει και πεθαίνει στα ξαφνικά κι αυτός τρελαίνεται! Γεμίζει τον κόσμο με μνημεία της, το μεγαλύτερο στην Αθήνα, στην Ιερά Οδό! Μόνο κάποιος Χαρικλέας, εκεί, του 'φαγε 30 τάλαντα, για να περιποιείται, λέει, το μνημείο, ο απατεώνας!

Του πέρασε γρήγορα, όμως, του Άρπαλου η θλίψη, σαν είδε μια άλλη, τη Γλυκέρα! Κι άντε ξανά μανά αγάλματα και προτομές προς τιμήν της!

Η Αθήνα, όμως, είναι διχασμένη! Οι μισοί τον θέλουν, αφού από χρόνια τάζε την πόλη με σιτάρι και χρήματα! Μαζί μ' αυτούς κι ο μέγας Δημοσθένης, που το πήρε κι αυτός το κατιτίς του! Δηλαδή, ποιο κατιτίς, 20 ολόκληρα τάλαντα!

Οι υπόλοιποι, όμως, φοβούμενοι την οργή του Αλέξανδρου θέλουν να τον ξαποστείλουν!

Όταν, δε, ο Δημοσθένης, το 'παιξε κινέζος και δεν πήρε θέση στην Εκκλησία του Δήμου γιατί είπε ότι είχε... συνάχι, τον έκραξαν κανονικά: *"ουχ από συνάχης έφραζον, αλλ' αργυράγχης"* του φώναζαν!

Δηλαδή *"το στόμα σου δεν το φράζει το συνάχι αλλά τα αργύρια"*!

Ό Άρπαλος αναγκάστηκε τελικά να καταφύγει στην Κρήτη, όπου και δολοφονήθηκε από ένα φίλο του, κάποιο Θίβρωνα!

"Πιστόν φίλον εν κινδύνοις γινώσκεις", αδερφέ!